

ÉBREDÉS DALKÖR

.. ZÁSZLÓ ..
FELAVATÁSI
• ÜNNEPÉLY •

.... 1903 JUNIUS HÓ 14-ÉN

... BUDAPESTEN ...

(A HERMINA-KERTBEN)

D. É. 11 ÓRAKOR:

1. A vendégek fogadtatása.
2. A zászlóánya : nagys. **dr. PAP ZOLTÁNNÉ** úrnő ünnepélyes fogadtatása.
3. Tanay József elnök üdvözlő-beszéde.
4. Nagys. **LUNG GYÖRGY** székes-fővárosi tanácsnok úr, az Országos Magyar Daláregyesület elnökének felavató-beszéde.
5. Szegbeverés.
6. Tanay József elnök záró-beszéde.

D. U. 4 ÓRAKOR:

Zenehangverseny, a 32. számú Mária Terézia-ezred zenekara által előadva.

D. U. 5 ÓRAKOR:

1. **Hymnus.** Összkar. Előadják *a közreműködő dalárdák.*
2. **A csárda virága.** Eisvogel Ferencről. Előadja az *Athenaeum Dalegylet.*
3. **Fohász.** Huber Károlyról. Előadja az *Egyetértés férfi-dalegylet.*
4. **Zord lakomnak ablakánál.** Méder Mihályról. Előadja az *Erzsébetfalvi Polgári Dalkör.*
5. **Honfidal.** Huber Károlyról. Előadja az *Ébredés Dalkör.*
6. **Takarodó.** Erkel Ferencről. Összkar. Zenekiséret mellett előadják *a közreműködő dalárdák.*
7. **Elvennélek én, csak adnának.** Erkel Ferencről. Előadja a *Ganz-gyári Dalkör.*
8. **Négy eredeti magyar dal.** Hoppe Rezsőtől. Előadja a *Budapesti Typographia Dalkör.*
9. **Ernáni bordal.** Verditől. Átdolgozva ifj. Erkel S. által. Előadja a *Visszhang férfi-dalegylet.*
10. **Szózat.** Összkar. Előadják *a közreműködő dalárdák.*

Az összkarokat **Dötsch Károly** egyleti karnagy vezényli.

MŰSOR UTÁN TÁNC A TEREMBEN.

..ÉBREDÉS DALKÖR..

◊ ◊ ◊

... ZÁSZLÓ-...
FELAVATÁSI
• ÜNNEPÉLY •

NAGYSÁGOS

Dr. PÁP ZOLTÁNNÉ

SZÜL. BORSODI HORVÁTH IZA ÚRNŐ

ZÁSZLÓANYA VÉDNÖKSÉGE ALATT

Országos Széchényi Könyvtár

ZÁSZLÓAVATÓ:

NAGYS. LUNG GYÖRGY

.. SZÉKESFŐVÁROSI TANÁCSNOK, ..

AZ ORSZÁGOS MAGYAR DALÁREGYESÜLET ELNÖKE

BUDAPESTEN, 1903 JUNIUS HÓ 14-ÉN

===== (A HERMINA-KERTBEN) =====

Jelige :

Szálljon a dal szabadon,
Törjön fel az égre, —
Tanítson meg szabadságra
És testvériségre !

Ábrányi E.—Sellei.

Országos Széchényi Könyvtár

BEVEZETŐ.

ELKES örömmel ünnepel a mai napon az Ébredés buzgó dalos serege. Tizennyolc esztendeje, hogy szolgálatába állott a szívet nemesítő édes dal művelésének és — talán azért, mert első sorban is arra fektetett súlyt, hogy hivatásának a dalművészet terén tehetségéhez mértén minél jobban eleget tegyen, — másrészt azonban a viszonyok különös alakulásánál fogva, csak most jutott azon helyzetbe, hogy daltestületi együvé tartozását és együtt érzését külsőleg is — zászlóval — szimbolizálja.

Örömmel és mély tisztelettel üdvözöljük e helyen is zászlóanyánkat: *dr. Pap Zoltánné* úrnő ő Nagyságát, ki szíves örömmel vállalkozott az ő költői lelkületével, magyaros, igaz honleányi érzésével zászlónk védnökségi szerepére.

Köszönettel vagyunk Ngs *Lung György* székesfővárosi tanácsnok, Országos daláregyesületi elnök úrnak azon készségeért, melylyel kérésünkre zászlónk ünnepélyes felavatását magára vállalta, — de köszönettel tartozunk mindazon lelkes pártfogóinknak is, kik anyagi hozzájárulásukkal lehetővé tették mai szép ünnepélyünk megtarthatását.

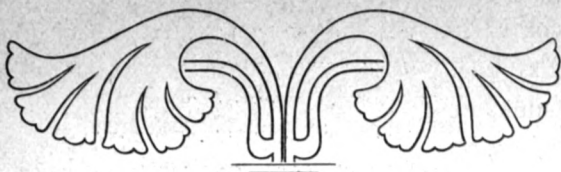
Közreműködő derék testvérdalegyleteinknek lelkesen nyújtunk bajtársi jobbot és igérjük, hogy tehetségünk szerint, amint eddig tettük, ezután is mindig helyt fogunk állani közös célunk elérésére — egymásnak támogatásával — az édes dal művelésében.

Ti pedig, lelkes daltestvéreim, kik az Ébredés dalegyletben egyesültök, most már hatványozott lelkesedéssel éljeteztek üres óráitokban a dal művelésének; most már nemcsak a dal iránti szeretet kell hogy hevítsen bennünket, hanem zászlónk becsülete, nemeslelkű zászlóanyánk becsülésének megtartása és azon bizalomnak megszilárdítása is, melyre bennünket az Országos Daláregyesület nagyra-becsült elnöke érdemesített akkor, midőn zászlónk ünnepélyes felavatását magára vállalta.

Csengjen örökszépségű jeligénk folyton fületekben és juttassátok azt érvényre minden alkalommal, minél hatalmasabban, zászlónk dicsőségére, dalegyletünk büszkeségére!

Tanay József.

ZÁSZLÓAVATÁSRA.

Zengj égi dal, lobogj te büszke zászló,
Te szent szimbólum, diadalmi jel,
Hirdesd az összetartás nagy hatalmát,
Midőn a szellő lágyan átölel.

Kik árnyékokba dalt művelni jönnek,
Ihlesd meg őket, drága lobogó!
Hogy ajkaikról csengő áriákban
Gyönyört fakasztva hangozzék a szó!

Országos Széchényi Könyvtár

A dal imádság. Lelkünk jobb világa
Lobog föl benne hő fohász gyanánt,
És fölemel e földi rút salakból,
Hová a gond, a lét viharja ránt.
Csak tiszta lelkek zengik ihletetten,
A rossz emberben nincs harmónia,
Csak szép s nemesnek tárja szét a keblét
Az égi dalnak minden hű fia.

A dal varázsnnyelv. Durva szív nem érti
Zengő szaván hogy hozzánk mit beszél,
Könnyet fakaszt, ha búsan szól a hangja,
És lelkesít, ha mennydörögve kél.
Vidám, csapongó hangja gondot űzve
Jó kedvre hangol csüggedt lelkeket,
S az ifju szív az élet májusában
Ajkán a dallal forróbban szeret...

A dal virág : a gondolat virága,
Mely bokrétába fűzve megjelen,
És közte vannak, egymás mellé kötve
Minden nemes, mi bennünk megterem :
A szabadságnak véres rózsaszála,
A szerelemnek tüzes mosolya,
S az élet legszebb, legritkább virága :
A barátság, e szende ibolya.

És mi a zászló ? Összetartó jelvény,
Mely kézbe véve eszmét képvisel,
A melyet, hogyha ütközetbe visznek,
Megvéd a hős szíve vérivel. . .
S a míg a zászló fennlobog, nyomában
Bátran siet a lelkesült csapat, —
Ha rája néztek hűen és kitartón :
Sok csatát nyertek, diadalmasat !

És mi a zászló ? Intő jel tinéktek,
Hogy egyesülve fogjatok kezet,
Hogy lelketekben eszmények lobognak
A köznap apró gondjai helyett ;
Hogy dalra kélve, másoknak javára
Terjesztitek a Szépnek kultuszát,
S költők igéjét ajkatokra véve
A tiétek az örök ifjuság !

Zengj égi dal, lobogj te büszke zászló !
Babér övezze lengő szárnyadat !
Hozzád a hírnév és a dics szegődjön,
A míg e tábor melletted marad.
Kik árnyékodba dalt művelni jönnek,
Ihlesd meg őket, drága lobogó !
Hogy ajkaikról csengő áriákban
Gyönyört fakasztva hangozzék a szó !

Morócz Jenő.

EMLÉKEZTETŐ.

Adalnak nemesítő, szívet lelkesítő s tettekre buzdító erejét elvitatni nem lehet. Bűbájos nyelve kiemel bennünket a hétköznapi élet gondterhes légköréből s szárnyain a magasságba, nemes érzelmek világába ragad.

Nemzetek életében sokszor fontos szerepe jutott a dalnak. Felhők tornyosulván népek sorsa fölött, a fölhangzó harci dal, — bátorságot öntve a szívekbe s erőt a karokba, — nem egyszer csodát mivelt. De csöndes időkben, a munka békés napjaiban is hatalmas van a dalnak. A nemzeti kultúra, a közművelődés szolgálatában állva, nagy és nemes feladatot teljesít.

És szűkebb körben, hol az egyforma hivatás szorosabbra fűzi az embereket, szintén áldásos hatásában. Fölfrissíti a fáradt kedélyeket, erőt ad a napi munkában elernyedte idegeknek; varázserejével közelebb hozza és egybeforrasztja az egy célért küzdőket s közös akarattal, közös munkálkodással nagy és hasznos dolgokra serkenti.

* * *
Országos Széchenyi Könyvtár

Ez az érzés egyesíté azon lelkes, eszményileg gondolkodó nyomdászokat, kik az 1886. év nyarán *id. Aigner József* felhívására egybegyültek, hogy egy daloskör alapításához a lépéseket megtegyék. A kibocsátott lelkes fölhevítés szép eredménynyel járt, úgy, hogy a dalkör 96 működő és 114 pártoló-taggal még ez év június 27-én megalakulhatott. Már az alakuló-ülésből indult ki az az eszme, hogy a már akkor főnnálló testvérnymondász-dalkört, valamint az, „*Összhang*“ és „*Egyetértés*“ dalköröket egyesülésre hívja föl. A megindított tárgyalások azonban mindhárom dalkörnél eredménytelenek voltak s így a daloskör saját erejére lett utalva. A karmesteri állásra *Sellei Gyula* ének- és zenetanár kéretett föl, ki is az akkor már megszűnt, de később újra életre kelt Athenaeum-dalkörtől átvett harmoniumon és annak leltárával megkezdte a tanítást.

Az ifjú egyesület ugyanez év szeptember 26-án tartotta első közgyűlését. Ekkor vette fel *Dobsa G.* indítványára az „*Ébredés*“-dalkör nevet. Ezen ülésen vitattattak meg az alapszabályok, melyek „*Ébredés*, a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egyletének dalköre“ címen a belügyminiszterium által megerősítést nyertek.

A szorgalmasan tanuló dalkör még ez év folyamán, december 12-én, alig pár havi főnnállása után lép a nyilvánosság elé, melyet nemsokára a rákövet-

kező év február havában rendezett ünnepélyen való közreműködés követett.

Mint a nyomdász-egylettől szubvencionált dalkör tevékeny közreműködést fejtett ki az egyletnek 1887 augusztus 20-án tartott jubileumi ünnepélyének rendezése körül.

Ez időben *Ábrányi Emil* jeligét irt a dalkörnek, melyhez *Sellei Gyula* karmester irta a zenét.

A második közgyűlés, mely ez év szeptember 25-én tartatott meg, dísztaggá választja *Ábrányi Emilt*. A működő-tagok száma ekkor 69, míg a pártoló-tagoké 169.

Még ez év végén, december 18-án, a régi polgári lövölde helyiségében alapító-ünnepélyét tartja, melynek tiszta jövedelme a munkanélküli nyomdászok segélyezésére fordított.

Az így megindult lelkes tevékenységnek szép eredményét mutatta a daloskör, mikor 1885 szeptember havában lerándulva *Székesfehérvárra*, ott a rendezett hangversenyen fényes sikert arat s szép előadásával szinte meghódítja a város intelligens közönségét. A dalos csapat tagjai kedves emléket őriznek e kirándulásról. Azon őszinte, lelkes fogadtatás, amelyben részük volt, — a nagyfokú érdeklődés a hangverseny iránt, — s befejezésül a Mohán, az „Ágnes-forrás“ tulajdonosa részéről megnyilatkozó magyaros vendéglátás, — mint a dal, az édes magyar dal iránti nagy szeretetet juttatta kifejezésre. A dalkör sikerei között méltó helyet foglal el az e helyen történt szereplés.

A felejthetetlen napok emlékének hatása alatt a legközelebbi évi közgyűlés *Havranek József* székesfehérvári polgármestert, továbbá *Kempelen Imre* nagybirtokost, a mohai Ágnes-forrás tulajdonosát és *Reinisch Mátyás* főtanítót a dalkör dísztagjává választotta.

1889 július havában a dalkör kezdeményezésére az összes nyomdászokörök közreműködésével *Visegrád* és *Esztergomba* nagyszabású társas-kirándulást rendez.

1890 május 25 és 26-án a „*Makói dalkör*“ meghívására testületileg részt vesz annak zászlószentelési ünnepén és nagy erkölcsi sikerrel működik közre.

A rákövetkező 1891. év január hónapjában a daloskör elnöke: *Katits Antal*, ki tisztségét az alapítástól kezdve — sokszor nehéz időkben — a tagok legnagyobb meglepedésére viseli, leköszön, mely sajnálattal fogadott lemondás után a tagok bizalma *Tanay József*-ben összpontosult, ki ez állásában a daloskör javát célzó működésével elismerést és kiváló tiszteletet arat és tisztségét a tagok öröme mai napig is viseli.

Ez évben a dalkör az „Országos Magyar Dalár-egyesület“ kötelékébe való belépését határozza el.

Az 1893. esztendőben serényen készül a Dalár-egyesület által *Fiumében* rendezendő országos dal-ünnepélyre, ahol is megjelenvén, régi, neves dalárdák mellett a gondos betanulással előadott ének-számmal feltűnést kelt. Az itt nyert díszoklevelet hiven őrzi birtokában.

Még ugyanezen évben birtokába jutván az 1867-ben alakult s 1876-ban feloszlott „*Pesti könyvnyomdászok dalköre*“ zászlójának, azt — kellő föl-

szereléssel megújítva s egyik oldalára a nyomdász-címert festetve, — szép ünnepség keretében, több testvérdalkör részvételével szeptember hó 10-én föl-
avátja.

De a zászló nem birt ellenállani az idők min-
dent elemészto vasfogának. A reá alkalmazott festés
lekopott s a régi gyöngye szövet csakhamar foszlás-
nak indult. Pár évi használata után örök pihenésre
kellett kárhoztatni.

Az 1895. esztendő elején érzékeny veszteség
érte a dalkört. Odaadó buzgalmú, nagytehetségű kar-
mestere: *Sellei Gyula*, kit sok évi működése alatt
a legnagyobb szeretettel vettek körül, s a kinek
1892-ben ragaszkodásuk jeléül a működő-tagok arc-
képükkel ellátott albumot nyújtottak át, leköszönt
állásáról. A távozó karmestert, ki állását a dalkör
alapításától kezdve, tehát közel egy évtizeden át
a legnagyobb sikerrel, önfeláldozó munkássággal
mindenkinek megelégedésére töltötte be, előrehaladott
betegsége készítette e lépésre. Hogy mily igaz fájdal-
om töltötte be a lemondás bejelentésekor úgy a
karmester, mint a dalárok szívét, a kiket a szeretet,
a becsülés legőszintébb jelei kapcsolnak egymáshoz,
azt megőrizték a jelenvoltak, kik csaknem könyekig
voltak meghatva. Még ugyanazon évben bekövetke-
zett halála mély fájdalommal töltötte el nemcsak az
őt közlrol ismerő tanítványai és barátai lelkét, de
őszinte részvétet keltett az egész ország dal- és
zenekedvelőinek körében is.

Az 1895. évben eleget tett a *temesvári Typo-
graphia dalegylet* meghívásának s nagy sikerrel részt
vett annak zászlószentelési ünnepélyén. Az ottani
szaktársak részéről megnyilatkozott szíves barátság
felejtethetlenné tették a dalároknak a körükbeni tar-
tozkodást.

A következő évben a dalkör 10-éves főnnállását
kedélyes estélylyel egybekötött díszüléssel üli meg.

1896-ban megválnak az anyaegylet kötelékéből,
amennyiben annak áldozatkészségéből 12 éven át
élvezett szubvencióról lemond, miáltal teljesen füg-
getlenítette magát. E tény az alapszabályoknak újonnan
való átdolgozását vonta maga után. Innen kezdve a
megrövidített „*Ébredés-dalkör*“ címet viseli.

Az ezidőben a tagok között mindnagyonabb mér-
veket öltö közöny, valamint a többszöri karmester
változói a dalegylet továbbfejlődését nagyon meg-
nehezítette. Erdem illeti azokat, kik buzgalmukkal,
lelkesezésükkel igyekeztek az érdeklődést ébren tar-
tani és azokat, kik a dalkör eme nehéz napjaiban
is híven kitartottak.

1899 nyarán szűkebbkörű emlékünnepély kap-
csán a dalkör egyik régi, rokonszenves, annak ala-
pításától fogva tagját: *Schwandtner Lajos*-t ünnepli
azon alkalmából, hogy ezelőtt harminc évvel állott
a dalt művelők soraiba s a hosszú éveken keresztül
nem lankadó lelkesedéssel s példás szorgalommal
élt nemes szórakozásának.

Ez időben egy nagyméretű tervvel foglalkozik
a daloskör. Ugyanis a következő 1900. évben a
nyomdászat ősmesterének: *Gutenberg* születésének
500-ik évfordulójának emlékét készül az egész művelt
világ, de különösen Németország, mint a nyomdász-
zat őshazája, nagy ünnepségek keretében megülni.
Ezt az alkalmat kívánta a daloskör felhasználni, hogy

a magyar dalt Németország nagyobb városaiban hangversenyeken bemutassa. Sajnos, hogy e messze kiható, s eredményében nagyjelentőségű terv a német szaktársak kellő érdeklődése hiányában kivitelre nem kerülhetett.

1900 június havában részt vesz az összes nyomdászörök összevonásával rendezett impozáns Gutenberg-ünnepélyen, míg ugyanez év szeptember havában lerándul *Szegedre*, hogy az ottani szaktársak által rendezett hangversenyen közreműködjön.

Még ez év végén, *Dótsch Károly* egyházi karnagy nyeretett meg karmesterül.

S itt kezdődik az Ébredés-dalkör renaissance-kora. Az elpártolt, kedvüket vesztett dalárok visszatérnek a dalkör kötelékébe, a mely a kitűnő vezetés alatt, újult erővel, s nagy szorgalommal igyekszik az elmulasztottakat pótolni.

A megindult lelkes működés egy részét a következő évben, 1901-ben *Kassán* tartandó országos dalárversenyre való készülődés foglalja le. Nagy várakozással tekintett a daloskör e verseny elé. S a midőn érkezett az ünnepély ideje, a dalosok lelkes örömmel siettek azon résztvenni. S a ritka gondos vezetés, a dalosok dicsérendő buzgalma a jury által elismerésre talált. A dalnak e nemes versenyén a versenyző 22 dalegylet közül a harmadik csoport első díjára (16 díj közül az ötödik) lett érdemesítve. Maga a díj is poetikus, a kassai hölgyek remekművű allegorikus ezüstszobra volt.

E fényes siker után büszke öntudattal tértek vissza a dalosok. Egy szebb jövő reményével teltek el. Erőt, kitartást merítettek a győzelemből s buzdítást a további munkálkodásra.

Ez év őszén kegyeletes ünnepet ült a dalkör. Felejthetetlen emlékü első karnagyának: *Sellei Gyulá-*nak a budai temetőben levő sírhantja fölé soha nem muló hálája jeléül, a dalkör kebeléből megindított gyűjtés útján díszes síremléket emel.

Részt vett továbbá a dalkör mindig és mindenhol, a szaktársak által rendezett ünnepélyeken és mulatóságokon is.

Mindjobban hiányát érezvén az egyesülés külső jelének, az egyesületi zászlónak, fölmerül az eszme ennek beszerzésére. Lelkes buzgalommal megindul a gyűjtés, — a dalosok, a dal barátai sietnek a szép terv megvalósítására filléreiket összerakni.

Hiányos volna azonban az „Ébredés-dalkör” története, ha meg nem emlékeznénk fáradságot nem ismerő vezérlő-férfiáról: *Gyöngyösi Sándor* ügyvezető-alelnökről. Hogy a dalkör arra a színvonalra jutott, a melyen ma áll, hogy megérte a mai ünnepet: nagyrészt az ő érdeme. Lelke összeforrt a dalkör életével. Ott volt a bölcsőjénél s lelkes tevékenységeinek nyoma ott van a dalkör megfutott pályájának minden sikerén, minden kiemelkedőbb mozzanatán.

*

Ez az „Ébredés-dalkör” rövidre foglalt története. Ideális törekvés vezette pályafutásán s komoly munkásság, nemes becsvágy emelte az első sorába. Nyugodtan pillanthat vissza a megtett útra, — a művészi dal kultuszában, a barátság, testvériség, a szívek összhangjának ápolásában teljesített missziójára.

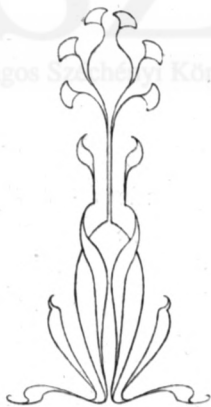
Megérhette azt az örömet, hogy birtokába jut az egyesülés magasztos szimbolumának, a melyre minden dalos büszkén emeli tekintetét : az egyesületi zászlónak.

S most itt van fenséges ragyogásban, szűzies tisztaságban előttünk. Emelje becsvágyunkat, fejleszse ügybuzgalmunkat, lelkesítsen nemes küzdelemre. Legyünk rajta, hogy árnyékában szívben, lélekben egybeforrva, mindig csak a testvériség ápolásának, az élet minden salakjától ment ének művészetének éljünk s hogy a dalkör életének ezután következő lapjai csak egy fényes jövő történetével legyenek teleírva.

S ne legyen szív, mely föl ne dobogjon, ne legyen lélek, melyet ne töltsön be egy nemesebb érzés, midőn fölzendül dalos ajkunkról örökszép jeligénk :

Szálljon a dal szabadon,
Törjön fel az égre, —
Tanítson meg szabadságra
És testvériségre !

ifj. Aigner Antal.

A KÁROK SZÖVEGE.

1.

ATHENAEUM DALEGYLET

Karnagy : *Eisvogel Ferenc*

A CSÁRDA VIRÁGA.

Eisvogel Ferenc-től.

Szép három legény halad arra tova,
Az úton egy csárda, betérnek oda.
„Hej asszony, jó-e söre, bora ?
Szép lánya az hol van most, kora !“

„„Söröm, borom, az friss, az jó,
A lányom az halott s szívem az haló.““
S a mint mennek a kamrába együtt,
Hol ravatalon a lány feküdt.

Az első leveszi a szemfedőt
S borusan megáll a lányka előtt :
„Ah ! élnél még, óh te szép virág,
E perctől enyém volna a világ !“

A szemfedőt visszateszi
A másik, elfordul s megkönnyezi :
„Ah mért vagy holt, gyönyörű alak,
Szerettelek rég, hön imádtalak !“

Tüstént levette a szemfedőt
A harmadik s megcsókolta őt :
„Imádtam hön, szívem ma is övé,
Imádott virágom lesz örökké !“

2.

EGYETÉRTÉS

Karnagy : *Stark Henrik*

FOHÁSZ.

Zenéje : Huber Károly-tól.

Szállj le égnek tünde lánya,
Hozz oh dal, vigaszt nekünk,
Mélyen dúl a harcok átka
Egyesítsed nemzetünk.
Ezredéve már hogy küzde ,
Sorsa mégis belviszály.
Békét, békét üdvöt nem talál,
Oh tanítsad összhangzásra
Egy anyának gyermekit,
Oh minden ember bennök lássa
Egy családnak testvéreit.
Fondd körülök égi béke

Szeretetnek láncait,
Szálljanak a szív mélyébe
Lelkesítő hangjaid.
És ha egykor közanyánkra
Törne ellenség s veszély,
Hívd a honfit, szent csatára
Zúgva mint az éji szél.
Fölriadjon Hunnia népe
Kiállítva millió kard,
Zúgd egész világ fülébe
Ne bántsod a magyart.

3.

ERZSÉBETFAI POLGÁRI DALKÖR

Karnagy: Vincze Mihály

ZORD LAKOMNAK ABLAKÁNÁL ...

Átirta: Méder M.

Zord lakomnak ablakánál fúj a szél,
Őszi képről hervadásról zúg, beszél,
Meg-meg zörren a kilincsem, gondolom,
Bekopogtat, szállást kér a fájdalom.

Hadd kopogjon, tán kifárad valaha,
Rám is gondol boldogságom angyala.
Majd kizöldül, lesz még egyszer kikelet
S akkor babám boldog leszek teveled!

Hogyha szeretsz, szívből szeress rózsámu,
Életedet mért nem kötöd hozzám.
De ha szíved a másé lett,
Ne hitegess engem többet,
Hidd el babám nem érdemlem tetőled.

Még azt mondják kedves kis babám,
Hogy a szíved sohasem szeretett igazán.
Pedig én tégedet nagyon szeretlek,
Gyere vissza, gyógyítsd meg a fájó szívemet.

Messze földre el akarsz menni,
Szebb szeretőt, jobb szeretőt akarsz keresni.
Pedig én tégedet nagyon szeretlek,
Gyere vissza, gyógyítsd meg a fájó szívemet.

Nem így volt ám a mikor még
Mosolygott rám a derült ég,
S ez a sok szép boldog óra
Elszállott már nyugovóra.

Furulyázni csendes este,
Kiültem a kis kertembe,
Rózsám leste a nótámat
S elbújdosott a búbánat.

Érik a érik a buza kalász,
Nálamnál jobb szeretőt nem találsz,
Szállj ide, szállj oda fecske madár,
Kérd meg a rózsámtól mért csapodár.

HONFIDAL.

Zenéje: Huber K.-tól.

Tied vagyok, tied, hazám!
 E szív, e lélek,
 Kit szeretnék, ha tégedet
 Nem szeretnék?

Szentegyház keblem belseje,
 Oltára képed.
 Te állj, s ha kell: a templomot
 Eldöntöm érted!

S az összeroskadó kebel
 Végső imája:
 Áldás a honra, Istenem
 Áldása rája!

De én nem mondom senkinek,
 Ki nem kiáltom:
 Legkedvesebbem hogy te vagy
 A nagy világon.

Titkon kísérem lépteid
 S mindegyre híven;
 Nem, mint az árny az utazót,
 Csak jó időben.

De mint az árnyék nő, midőn
 Az est közelget:
 Nő bűm, ha sötétedni kezd
 Hazám, fölötted.

És elmegyek, hol hived
 Pohárt emelve
 A sorstól új fényt esdenek
 Szent életedre.

S kihajtom egy cseppig borát
 A telt üvegnek,
 Bár keserű.... mert könnyeim
 Belé peregnek.

ÖSSZES DALÁRDÁK

(Összkar)

TAKARODÓ.

(A „Névtelen hősök“ operából.)
 Erkel Ferenc-től.

Kilenc óra, kilenc óra,
 Eredj honvéd nyugovóra....
 Tovább indulsz virradóra.
 Édes álom szálljon reád,
 Búban soh'sem lásd a hazát....
 Érte mondjál hő imát.
 Majd ha eljő a hajnal,
 Fölzeng szivedben a dal....
 S mint hőst az ellen megtalál,
 Vagy a halál.

Kilenc óra, Kilenc óra,
 Eredj honvéd nyugovóra . . .
 Tovább indulsz virradóra.
 Édes álom szálljon reád,
 Búban soh'sem lásd a hazád,
 Érte mondjál hő imát.
 Álmodj, ám jókor ébredj,
 Hős nagy tettekre éledj.
 Éltet, vért, óh ne kimélj,
 Már vár a szabadság.

6.

GANZ-GYÁRI DALKÖR

Karnagy: Hackl N. Lajos

ELVENNÉLEK ÉN, CSAK ADNÁNAK . . .

Erkel Ferenc-től.

Elvennélek én, csak adnának,
 De hiába szólok anyádnak
 Megtagadja tőlem kezedet,
 Nem tudom, az oka mi lehet.

Olyan háborodott az elmém!
 Sokszor sirnék, ha nem szégyelném,
 Mért nem vagyok felhő az égen,
 Sirnom akkor nem volna szégyen.

Miért nem termettem búzána? !
 Aratás van, most levágnának;
 Nem kellene soká szenvednem
 Ebben a keserves életben.

7.

Országos Szépirodalmi Társulat TYPOGRAPHIA DALKÖR

Karnagy: Hackl N. Lajos

NÉGY EREDETI MAGYAR DAL.

Férfi karra szerző: Hoppe Rezső.

Csillagos az éjjel nagyon . . .

Csillagos az éjjel nagyon,
 Az én rózsám távol vagyon.
 Távol vagyon, mint a madár,
 A mely messze földre elszáll.

Az én lelkem az is eljár,
 Te utánad, dalos madár.
 Mutasd meg az utat neki,
 Tán rózsámat föllelheti.

Udvarunkon bűgő galamb . . .

Udvarunkon bűgő galamb annyi van,
 Szőke kis lány ül a fának árnyában.
 A sok galamb, valamennyi halkan bűg,
 Szőke kis lány a fülembé titkon sűg,

Kis tubicám . . .

Kis tubicám szerelmem!
 Tűzes csókot adj nekem!
 Tűzes legyen édes babám,
 Mint a milyen az a villám az égen!

Ha kimégy a zöld erdőre...

Ha kimégy a zöld erdőre,
Ott leszek én jó előre!
Ha felkeresed a rétet,
Majd elérlek ott is téged!

Mert a szerelem bár vaknak mondják,
Mindig megtalálja szép babáját!
Hogyha csillagokba bújnál,
Megtalállak holdsugárnál.

Azért ne is fuss előlem,
Ide jer, hogy megöleljem
Karcsú gyenge derekad.
S csókolhassam ajkadat!

8.

VISSZHANG DALEGYLET

Karnagy: ifj. Erkel Sándor

BORDAL.

„Ernáni” című operából. Verdi-től.

No rajta! Igyál! Igyál!
Kevés örömöd a borban találd:
Szegény banditának,
A világtól utálnak
A bor mennyet ad.

Kockázz!
Az aranyban ne bizz!
Ez a csalfa, a mint jó, elhagy legott.
Ha az élet örömtelivé lett,
Borba fojtsd bánatod.
Vad rengeteg lakásunk.
Egyetlen barátunk
A puszta és gyilkos.

Tehát föl pohárra!
Ne hajts a világra!
Barátod védni fog.
No rajta! Most igyál, igyál, igyál, igyál!
A borban találjad! hát igyál!
Kevés örömöd...
Igen, igen...
A borban találjad
Kevés örömöd...
A banditának,
Mindentől utálnak,
A bor mennyet ad.

Ernáni, te büszke, Miért vagy elmerülve,
arcod oly halovány.
Hisz élet- s halálban egyenlő sorsunk van.
Parancsolj! Kivánj!
Miként a parittyá hajít el a célra, úgy sujtjuk ellened.
Vitéz fegyverünkkel és vérszteli törrel boszút
veszünk neked.

No rajta! Most igyál, igyál, igyál, igyál!
Csak a borban találd, a borban találd
Kevés örömöd.
A banditának,
Mindentől utálnak,
A bor mennyet ad.
Az mennyet ad.

Ünnepélyünkön a következő testvér-dalegyesületek
működnek közre :

1. Athenaeum Dalegylet
2. Egyetértés férfi-dalegylet
3. Erzsébetfalvi Polgári Dalkör
4. Ganz-gyári Dalkör
5. Budapesti Typographia Dalkör
6. Visszhang férfi-dalegylet

Országos Széchényi Könyvtár

A zászlóanya mellett a koszorús-leányok tisztét
az alanti hölgyek töltik be :

Durmits Anna k. a.
Kis Bermin k. a.
Münzberg Margit k. a.
Németh Margit k. a.
Németh Rózsika k. a.
Ványi Jolán k. a.

• Szent-Iászló könyvnyomda •

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 28
